

תת"ע 4148/01/21 - יזן זיבק נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 4148-01-21 מדינת ישראל נ' זיבק
תיק חיצוני: 10251772918

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	יזן זיבק
	ע"י ב"כ עו"ד עפיף אברהם
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 07.07.2020.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, ברי כי זה לא מתקיים בענייניו, שעה שמועד הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נקבע בנוכחות המבקש עצמו ובא כוחו, והמבקש אף הוזהר בחובת התייצבותו. אלא שנטען כי לב"כ המבקש היו קבועים דיונים אחרים באותו יום ותוכנן כי עו"ד אחר יופיע, אך אותו עו"ד הודיע כי עקב נסיבות אישיות לא יופיע לדיון; והנאשם הודיע כי הנו חולה; ובנסיבות אלה הוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון ובדיעבד התברר כי בטעות שוגרה בקשה ישנה.

טענה זו נטענה בעלמא ללא כל תימוכין, מבלי שצורף ייפוי כח מעודכן לעו"ד אחר, ומבלי שצורף אישור מחלה המעיד

עמוד 1

על המניעה רפואית של הנאשם מלהתייצב לדיון.

יתרה מכך, אין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את ב"כ המבקש מהתייצבות לדיון, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד, או אז היה מגלה כי בקשת דחיה שוגרה בטעות ונדחתה (וראו למשל עפ"ת (מחוזי נצ') 2339-07-15 **חסן אבו ראס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.12.2015); ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 **מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2019). לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 **שירן עמי נ' מדינת ישראל**).

הנאשם וב"כ אינם יכולים להעמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת של אי התייצבות; שהרי כל אדם מן היישוב, וודאי עורך דין, יודע שאי הופעתו בבית המשפט תגרור אחריה תוצאות בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם הנאשם.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. בנסיבות שלפניי, המבקש לא העלה בבקשה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט; ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

כידוע, אי התייצבות, רואים אותה כהודייה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר אף לאחר שהמבקש כפר באופן מפורש בביצוע העבירה. ראו רע"פ 400/20 **אולגה בלכר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.04.2020); רע"פ 5513/11 **ראובן המבורגר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.08.2011); ועפ"ת (מחוזי ת"א) 41384-05-14 **שמחה אברהם אשלג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.06.2014).

גם העונש שהושת על המבקש (6 חודשי פסילה בפועל בניכוי 30 ימי פסילה וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב ברף החריגה מן המהירות המותרת (183 קמ"ש במקום 110), ובעברו התעבורתי הכולל הרשעות חוזרות בגין עבירה של נהיגה במהירות מופרזת; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"ב, 01 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.